

ЗНАЧЕННЯ ІНТЕЛЕКТУ У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ

Корейба Л. В.

*кандидатка ветеринарних наук,
доцент кафедри ветеринарної хірургії і репродуктології
Дніпровський державний аграрний університет
м. Дніпро, Україна*

Емоційний інтелект – це те, що дозволяє нам зрозуміти себе та світ, у якому ми живемо. Це те, що допомагає нам долати труднощі життя.

Розрізняють два основні фактори, що визначають емоційний інтелект – когнітивний інтелект (здатність мислити раціонально, діяти цілеспрямовано та керувати своїм оточенням) і соціальний інтелект (усвідомлення себе та інших).

В останні роки велика кількість досліджень виявила внесок емоційного інтелекту та соціально-емоційних навичок у такі галузі, як формування Soft-Skills у здобувачів вищої освіти; фізичне й психологічне здоров'я; міжособистісні стосунки, ефективність і успіх в академічних дослідженнях та в широкому діапазоні організацій, професій і рівнів зайнятості [1–4].

Емоційний інтелект також відіграє важливу роль у навчанні та роботі. Вважається важливим предиктором довгострокового кар'єрного успіху, задоволеністю життям та суб'єктивного щастя й благополуччя, а також значної негативної поведінки, пов'язаної з ризиком для здоров'я [1; 3].

Виділяють п'ять основних категорій емоційного інтелекту – це самосвідомість, саморегуляція, мотивація, емпатія та соціальні навички. Ці категорії не є статичними чи фіксованими, оскільки їх можна покращувати підвищуючи кваліфікацію.

В останні роки було досягнуто широкої наукової згоди щодо вкладу емоційного інтелекту та емоційно-соціальних навичок у фізичне і психічне здоров'я, міжособистісні стосунки, в академічні досягнення й результати роботи в різних організаціях і професіях в усьому світі [1–8].

Термін «емоційний інтелект» став дуже популярним у діловому світі і нещодавно проник у ветеринарну медицину. Цей термін охоплює ті якості та навички, які не вимірюються тестами IQ, але відіграють важливу роль у досягненні успіху в роботі та житті. Викладачі ветеринарної медицини часто включають їх у категорію, яка називається «нетехнічні компетенції» (що включає, наприклад, комунікативні навички) і визнають, що лікарі ветеринарної медицини потребують додаткової підготовки в цій галузі для досягнення успіху.

На сучасному ринку фахівці ветеринарної медицини з великим досвідом кар'єрного росту, управління практикою та діловими навичками користуються значною перевагою у досягненні фінансового успіху. Хоча є достатньо доказів того, що наукові та клінічні навички випускників закладів ветеринарної медицини високі. Є також дані, які свідчать про те, що додаткові можливості у сфері бізнесу можуть сприяти більшому економічному успіху.

Як зазначається в короткому викладі KPMG, ветеринарна медицина має внести зміни до своїх «поточних методів ведення бізнесу та підходів», щоб досягти успіху в майбутньому. За даними KPMG 36% галузевих роботодавців повідомили про те, що деяким робочим місцям в їхніх компаніях висуваються особливі вимоги до працівників, за яких посади не відповідає фахівець, який володіє лише ветеринарною освітою. Найчастіше згадані напрямки додаткового навчання включали бізнес, адміністрування, управління персоналом, продаж і маркетинг, а також володіння фінансовими навичками. Нинішні гендерні тенденції у сфері ветеринарії дають додатковий імпульс підвищення поширеності кар'єрного росту та навчання діловим навичкам.

Розуміння й управління емоціями безсумнівно має вирішальне значення і дуже важливе для практики у ветеринарних закладах, особливо в роботі з домашніми тваринами-улюбленцями. Доведено, що це є найбільш важливими якістьми при виборі власниками тварин лікаря для своїх вихованців. Адже домашні тварини, зокрема, собаки можуть виражати емоції підняттям голови, вилянням або опусканням хвоста, скигленням чи гавкітом. Тому взаємодія людини з тваринами має першочергове значення.

Отже, концепція емоційного інтелекту пропонує спеціальності «Ветеринарна медицина» конструкцію, яка може покращити освіту здобувачів середніх та вищих навчальних закладів.

Література:

1. Кобякова О.С., Деев И.А., Куликов Е.С., Малых Р.Д., Тюфилин Д.С. Эмоциональный вклад интеллекта и его роль в профессиональном успехе. *Живая психология*. 2018. Том 5 (4) . С. 329–344.

2. Управління соціальним інтелектом як фактором впливу на формування Soft-Skills у здобувачів вищої освіти І.К. Лядський, Д.В. Дячков. *Таврійський науковий вісник. Сер. Економіка*. 2022. № 13. С. 108–114.

3. Emotional intelligence in medical education: a critical review. Cherry MG, Fletcher I, O'Sullivan H, Dornan T. *Med Educ*. 2014 May;48(5):468–78. doi: 10.1111/medu.12406.PMID: 24712932 Review.

4. Cake MA, Bell MA, Williams JC, Brown FJ, Dozier M, Rhind SM, Baillie S. Med Teach. 2016 Jun;38(6):550-63. doi: 10.3109/0142159X.2016.1173662. Epub 2016 May 4. PMID: 27145182 Review.

5. Response of a veterinary college to career development needs identified in the KPMG LLP study and the executive summary of the Brakke study: a combined MBA/DVM program, business certificate program, and curricular modifications.

Kogan LR, McConnell SL, Schoenfeld-Tacher R.J Am Vet Med Assoc. 2005 Apr 1;226(7):1070-76. doi: 10.2460/javma.2005.226.1070. PMID: 15825731

6. Which professional (non-technical) competencies are most important to the success of graduate veterinarians? A Best Evidence Medical Education (BEME) systematic review: BEME Guide No. 38.

7. Understanding Non-Technical Competencies: Compassion and Communication among Fourth-Year Veterinarians-in-Training. Hess-Holden CL, Jackson DL, Morse DT, Monaghan CL.J Vet Med Educ. 2019 Winter;46(4):506-517. doi: 10.3138/jvme.0917-131r1. Epub 2019 Feb 26. PMID: 30806557

8. Cross-Sectional Assessment of the Emotional Intelligence of Fourth-Year Veterinary Students and Veterinary House Officers in a Teaching Hospital. Adin DB, Royal KD, Adin CA.J Vet Med Educ. 2020 Apr; 47(2):193-201. doi: 10.3138/jvme.0518-065r. Epub 2019 Jun 13. PMID: 31194633

АКТУАЛЬНІСТЬ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ФОРМУВАННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЗІЛЬЄНТНОСТІ ТА НАЛЕЖНОЇ ЯКОСТІ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Корольчук О. Л.

*кандидат наук з державного управління,
доцент кафедри наук про здоров'я
факультету здоров'я та фізичного виховання
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна*

Реалії сучасності – це життя у постійній трансформації, коли питання проблем виживання, забезпечення якісного розвитку та якості життя як для окремих країн, так і на індивідуальному рівні постають на новому, ще більш високо актуальному рівні. Головним критерієм стану і розвитку на сучасному етапі є критерій якості життя, оскільки саме за ним людина орієнтується у всій своїй поведінці.